

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus — Republika Estońska) — Novo Nordisk AS przeciwko Ravimiamet

(Sprawa C-249/09) ⁽¹⁾

(Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dyrektywa 2001/83/WE — Reklama — Pismo medyczne — Dane niezawarte w streszczeniu cech charakterystycznych produktu)

(2011/C 186/02)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Tartu Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Novo Nordisk AS

Strona pozwana: Ravimiamet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tartu Ringkonnakohus — Wykładnia art. 87 ust. 2 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) — Reklama produktu leczniczego w piśmie medycznym skierowana do osób uprawnionych do przepisywania produktów leczniczych — Kwestia możliwości zawarcia w ramach tego rodzaju reklamy danych wykraczających poza dane wskazane w opisie cech produktu

Sentencja

1) Artykuł 87 ust. 2 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że obejmuje on również cytaty z pism medycznych lub innych prac naukowych zawarte w reklamie produktu leczniczego skierowanej do osób uprawnionych do przepisywania lub dostarczania tego rodzaju produktów.

2) Artykuł 87 ust. 2 dyrektywy 2001/83, zmienionej dyrektywą 2004/27, powinien być interpretowany w ten sposób, że zabrania publikowania w reklamie produktu leczniczego skierowanej do osób uprawnionych do jego przepisywania lub dostarczania informacji niezgodnych ze streszczeniem cech charakterystycznych produktu, lecz nie nakazuje, by wszystkie informacje podane w tej reklamie były zawarte w owym streszczeniu lub by mogły one zostać z niego wywiedzione. Tego rodzaju reklama może zawierać informacje uzupełniające dane wskazane w art. 11 rzeczonej dyrektywy, pod warunkiem że te informacje:

— potwierdzają lub precyzują te dane, pozostając z nimi w zgodności i nie wypaczając ich oraz

— są zgodne z wymogami wskazanymi w art. 87 ust. 3 i art. 92 ust. 2 i 3 rzeczonej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-267/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE i art. 40 porozumienia EOG — Ograniczenia — Opodatkowanie bezpośrednie — Podatnicy niebędący rezydentami — Obowiązek wyznaczenia przedstawiciela podatkowego)

(2011/C 186/03)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Narużenie art. 18 WE i 56 WE — Obowiązek wyznaczenia przedstawiciela podatkowego przez podatników niebędących rezydentami

Sentencja

- 1) Poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy art. 130 Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (kodeksu podatku dochodowego od osób fizycznych), który nakłada na podatników niebędących rezydentami obowiązek wyznaczenia przedstawiciela podatkowego w Portugalii wówczas, gdy osiągają oni przychody, z którymi łączy się wymóg złożenia deklaracji podatkowej, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 56 WE.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Portugalska zostaje obciążona trzema czwartymi wszystkich kosztów postępowania. Komisja Europejska zostaje obciążona pozostałą jedną czwartą kosztów.
- 4) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-305/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Zachęty podatkowe dla przedsiębiorstw biorących udział w zagranicznych imprezach targowo-wystawienniczych — Odzyskanie pomocy)

(2011/C 186/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, V. Di Bucci i E. Righini, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, D. Del Gaizo i P. Gentili, avvocati dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie środków niezbędnych dla wykonania art. 2, art. 3 i art. 4 decyzji Komisji 2005/919/WE z dnia 14 grudnia 2004 r.: zachęty podatkowe dla spółek biorących udział w zagranicznych imprezach targowo-wystawienniczych [notyfikowana jako dokument nr C(2004) 4746], (Dz.U. L 335, s. 39).

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszelkich środków koniecznych w celu odzyskania od beneficjentów całości pomocy przyznanej w ramach systemu pomocy uznanego za niezgodny z

prawem oraz ze wspólnym rynkiem decyzją Komisji 2005/919/WE z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie zachęt podatkowych dla spółek biorących udział w zagranicznych imprezach targowo-wystawienniczych, Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom, jakie ciąży na niej na mocy art. 2 tej decyzji.

- 2) Republika Włoch zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — MSD Sharp & Dohme GmbH przeciwko Merckle GmbH

(Sprawa C-316/09) (¹)

(Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dyrektywa 2001/83/WE — Zakaz adresowanej do ogółu społeczeństwa reklamy produktów leczniczych dostępnych tylko na receptę — Pojęcie „reklamy” — Dane przedłożone właściwym władzom — Dane dostępne w Internecie)

(2011/C 186/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: MSD Sharp & Dohme GmbH

Strona pozwana: Merckle GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 88 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz. U. L 311, s. 67) — Zakaz adresowanej do ogółu społeczeństwa reklamy produktów leczniczych dostępnych tylko na receptę — Pojęcie „reklamy” — Reklama produktu leczniczego, w ramach której dostęp do odnośnych informacji posiadają jedynie osoby, które ich poszukują w Internecie i która obejmuje wyłącznie informacje przekazane właściwym organom podczas postępowania dotyczącego pozwolenia na dopuszczenie produktu do obrotu, a informacje te dostępne są pacjentom w chwili nabycia produktu

Sentencja

Artykuł 88 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że przepis ten nie zabrania rozpowszechniania przez przedsiębiorstwo farmaceutyczne na stronie internetowej informacji dotyczących